NARRATIVE

Ferdinando Frega – Nando the Scribe

Gillettenarrative.com

GILLETTE: NARATIV

GILLETTE TRAILER 25 — NANDO THE SCRIBE

Uprava multinacionalne kompanije ima sposobnost, i svijest, da odredi vrijednost proizvoda, njegovu važnost u poslovanju, snagu marke i kamo bi trebala ići ulaganja.

Njihovo temeljno područje ostaje isto: planiranje, programiranje, procedura – sve ostalo živi unutar tog okvira.

To je njihov posao i za to su plaćeni. Ono što slijedi jesu napredovanja u karijeri koja uz to idu, optimizacija plaće, pogodnosti, dioničkih planova – ali nikad nije sigurno da će se sve to dogoditi unutar iste kompanije.

Tko nikad nije radio iznutra, mogao bi se zapitati zašto bi menadžer napustio kompaniju ako mu ide dobro u onoj koja ga je stvorila.

Prvo na što misle nikad nije novac. Nego karijera – uspon na vrh.

Ljudi obično padnu upravo kad pomisle da su stigli, jer novac ne može vječno pokrivati svaku pogrešku, a ni brojke ne mogu vječno ostati skrivene. Tada se spušta menadžerska giljotina – neumoljiva.

Ali kako se sve to uklapa u korporativni narativ?

Ljudi koji vode institucije poput KATOLIČKE CRKVE, APPLEA, L'ORÉALA, NIKEA, MERCEDESA – i drugih – to dobro razumiju: proizvod treba potrošače, mora stvarati dobit i ima ograničen rok trajanja. Narativ je, s druge strane, priča kojoj ne trebaju čitatelji, jer se svaka osoba s njom poistovjećuje sama – i upravo je to čini vječnom.

Primjeri nisu potrebni – previše su očiti. Ni brojke nisu potrebne, jer se to ne može izmjeriti. Učinci su kognitivni i to ga čini jedinstvenim.

Kompanije plaćaju da zauzmu prostor u internetskim pretraživanjima kako bi prodale svoje proizvode. Narativ zauzima bolje nekretnine na internetu – besplatno. Barem ona vrsta narativa kojoj se priznaje stvarna vrijednost.

A evo dijela koji najjače pogađa: zamislite da je negdje unutar Appleova vlastitog narativa netko odlučio početi promovirati Nokijine telefone. Što mislite, što bi se dogodilo?

Upravo je to trenutak kad se spušta giljotina dioničara – za manje od deset sekundi – i počinje rezati čišće od kosilice. Jer ne postoji crta koja dijeli arogantne od glupih: i jedni i drugi misle da pobjeđuju, i jedni i drugi misle da igraju na vjerojatnosti, na pravi trenutak – u bitci u kojoj se bore posve sami, a nitko im se nije potrudio to reći.

To je narativ: priča o nekome za koga nikad niste očekivali da postoji – ali koji je stvaran.

Ferdinando